

LIETUVOS RESPUBLIKOS OPERATYVINĖS VEIKLOS ĮSTATYMAS

2002 m. birželio 20 d. Nr. IX-965
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis Įstatymas reglamentuoja teisinius operatyvinės veiklos pagrindus, operatyvinės veiklos principus ir uždavinius, operatyvinės veiklos subjektų teises ir pareigas, operatyvinių veiksmų ir operatyvinio tyrimo atlikimą, asmenų dalyvavimą operatyvinėje veikloje, operatyvinės informacijos panaudojimą ir atskleidimą, taip pat šios veiklos finansavimą, kontrolę ir priežiūrą.

2 straipsnis. Teisiniai operatyvinės veiklos pagrindai

Operatyvinės veiklos subjektai vadovaujasi Lietuvos Respublikos Konstitucija, šiuo ir kitais įstatymais, Lietuvos Respublikos tarptautinėmis sutartimis ir kitais teisės aktais.

3 straipsnis. Pagrindinės Įstatymo sąvokos

1. Operatyvinė veikla – operatyvinės veiklos subjektų vieša ir slapta žvalgybinio pobūdžio veikla, vykdoma šio Įstatymo nustatyta tvarka.

2. Operatyvinės veiklos objektai – rengiami, daromi ar padaryti nusikaltimai, juos rengiantys, darantys ar padarę asmenys, šių asmenų aktyvūs veiksmai neutralizuojant operatyvinę veiklą arba įterpiant nusikalstamų struktūrų narius į teisėsaugos, krašto apsaugos ar kitas valstybės valdžios ir valdymo institucijas, kitų valstybių specialiųjų tarnybų veikla bei kiti su valstybės saugumu susiję asmenys ir įvykiai.

3. Operatyvinės veiklos subjektai – specialius valstybės įgaliojimus turintys krašto apsaugos, vidaus reikalų, muitinės sistemų, Valstybės saugumo departamento, Specialiųjų tyrimų tarnybos padaliniai, kuriems pavedama operatyvinė veikla ir kurių pareigūnai įgaliojami ją vykdyti. Šių padalinių sąrašą sudaro ir jų operatyvinės veiklos mastą nustato Vyriausybė. Operatyvinės veiklos subjektų pagrindinės institucijos – Antrasis operatyvinių tarnybų departamentas prie Krašto apsaugos ministerijos, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos, Muitinės departamentas prie Finansų ministerijos, Policijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos, Specialiųjų tyrimų tarnyba, Vadovybės apsaugos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos, Valstybės saugumo departamentas, Valstybės sienos apsaugos tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos.

4. Operatyvinė informacija – operatyvinės veiklos subjektų operatyvinių veiksmų atlikimo metu, sprendžiant operatyvinės veiklos uždavinius, gauti ir teisės aktų nustatyta tvarka užfiksuoti duomenys.

5. Operatyviniai veiksmai – operatyvinės veiklos priemonių, metodų, nusikalstamos veikos imitacijos modelio ar kontroliuojamojo gabenimo naudojimas. Operatyvinių veiksmų atlikimo pagrindas yra informacija apie operatyvinės veiklos objektus. Šie veiksmai atliekami tais atvejais, kai kitais būdais neįmanoma ar sudėtinga apginti asmens, visuomenės ir valstybės interesus.

6. Operatyvinės veiklos priemonės – operatyvinėje veikloje naudojamos techninės priemonės ir operatyvinė įskaita.

7. Techninių priemonių naudojimas operatyvinėje veikloje – techninių priemonių įrengimas, eksploatavimas ar išmontavimas, taip pat kiti su tuo susiję teisėti veiksmai. Techninės priemonės operatyvinėje veikloje gali būti naudojamos bendra ir specialia tvarka.

8. Techninių priemonių naudojimas specialia tvarka – teismo sankcionuotas techninių priemonių naudojimas operatyvinėje veikloje kontroliuojant ar fiksuojant asmenų pokalbius, kitokį susižinojimą ar veiksmus, kai nė vienam pokalbio, kitokio susižinojimo ar veiksmų dalyviui apie tokią kontrolę nėra žinoma ir tai vykdoma įstatymų nustatyta tvarka apribojant žmogaus privataus gyvenimo neliečiamumą. Telekomunikacijų tinklais perduodamos asmenų informacijos turinio kontrolė bei jos fiksavimas, net ir žinant apie tokią kontrolę vienam iš jų, reikalauja teismo sankcijos, išskyrus atvejus, kai asmuo paprašo arba sutinka su tokia kontrolė ar fiksavimu nesinaudojant telekomunikacijų operatorių paslaugomis ir įrenginiais.

9. Techninių priemonių naudojimas bendra tvarka – techninių priemonių naudojimas operatyvinėje veikloje operatyvinės veiklos subjektų pagrindinių institucijų nustatyta tvarka šio straipsnio 8 dalyje neišvardytais atvejais, taip pat ir šio straipsnio 8 dalyje išvardytais atvejais, kai jos naudojamos operatyvinės veiklos subjektų patalpose ir transporto priemonėse tų pačių subjektų iniciatyva saugumui bei imunitetui užtikrinti, išskyrus patalpas, naudojamas įmonių, įstaigų ar organizacijų, įsteigtų pagal šio Įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 2 punktą, taip pat pokalbių telefonu kontrolę.

10. Operatyvinė įskaita – operatyvinių veiksmų atlikimo metu gautų duomenų apie asmenis, įvykius ar kitus objektus tvarkymo sistema, skirta aprūpinti informacija operatyvinės veiklos subjektus.

11. Operatyvinės įskaitos duomenų tvarkymas – bet kuris su šiais duomenimis atliekamas veiksmas: rinkimas, užrašymas, kaupimas, saugojimas, klasifikavimas, grupavimas, jungimas, keitimas (papildymas ar taisymas), teikimas, paskelbimas, naudojimas, laikymas, loginės ir (arba) aritmetinės operacijos, paieška, skleidimas, naikinimas ar kitoks veiksmas arba veiksmų rinkinys. Operatyvinės įskaitos duomenys gali būti tvarkomi automatizuotai.

12. Operatyvinės veiklos metodai – būdai gauti operatyvinę informaciją: operatyvinė apklausa, operatyvinė apžiūra, operatyvinis patikrinimas, slapas sekimas, agentūrinis metodas, elektroninė žvalgyba.

13. Operatyvinė apklausa – operatyvinės veiklos metodas, kai informacija gaunama tiesiogiai bendraujant su informaciją turinčiu asmeniu. Slapta operatyvinė apklausa – operatyvinės apklausos rūšis, kai jos vykdytojo priklausomybė operatyvinės veiklos subjektui yra užšifruojama.

14. Operatyvinė apžiūra – operatyvinės veiklos metodas, kai informacija gaunama viešai, užšifruotai ar slapta apžiūrint daiktus, dokumentus, patalpas, transporto priemones, vietovę, asmenis ir kitus objektus.

15. Operatyvinis patikrinimas – operatyvinės veiklos metodas, kai informacija gaunama atliekant slapta operatyvinę apklausą bei užšifruotą operatyvinę apžiūrą.

16. Slaptas sekimas – operatyvinės veiklos metodas, kai informacija gaunama slapta, tiesiogiai stebint objektą.

17. Agentūrinis metodas – operatyvinės veiklos metodas, kai iš asmens informacija gaunama įgyto pasitikėjimo pagrindu, panaudojant operatyvinės veiklos slaptuosius dalyvius.

18. Elektroninė žvalgyba – operatyvinės veiklos metodas, kai informacija gaunama elektroninėmis technikos priemonėmis.

19. Nusikalstamos veikos imitacijos modelis – sankcionuoti veiksmai, formaliai turintys nusikaltimo ar kitokio teisės pažeidimo požymių, atliekami siekiant apginti nuo nusikalstamo kėsinosi įstatymų saugomas asmens teises ir laisves, nuosavybę, visuomenės ir valstybės saugumą.

20. Kontroliuojamasis gabenimas – sankcionuoti veiksmai, kurių metu leidžiama įvežti į Lietuvos Respublikos teritoriją, pervežti per ją arba išvežti iš jos neteisėtai gabenamas ar keliančias įtarimą prekes bei kitokius objektus, kontroliuojant operatyvinės veiklos subjektui, siekiant išaiškinti nusikaltimus, juos rengiančius, darančius ar padariusius asmenis.

Kontroliuojamasis gabenimas gali būti atliekamas tik tarptautinių sutarčių ar susitarimų pagrindu.

21. Pasala – operatyvinių veiksmų visuma siekiant sulaikyti nusikaltimą darančius ar padariusius asmenis, surinkti įrodymus, kai turima informacijos apie tokius asmenis, nusikaltimo padarymo vietą ir laiką.

22. Slaptoji operacija – operatyvinių veiksmų visuma siekiant sulaikyti nusikaltimą darančius ar padariusius asmenis ir (ar) surinkti įrodymus, kai turint informacijos apie kėsiniimąsi padaryti nusikaltimą ar daromą nusikaltimą yra sudaromos sąlygos, kad kėsinimasis padaryti nusikaltimą ar daromas nusikaltimas vyktų numatytoje vietoje ir reikiamu laiku.

23. Operatyvinis tyrimas – organizacinė taktinė operatyvinės veiklos forma, apimanti operatyvinius veiksmus, įskaitant ir tuos, kuriems atlikti reikia teismo ar prokuroro sankcijos. Atlikdami operatyvinį tyrimą, operatyvinės veiklos subjektai gali tvarkyti operatyvinio tyrimo bylas.

24. Pašto siunta – siunčiama paštu pašto korespondencija, reklaminė pašto siunta, pašto siuntiniai.

25. Pašto korespondencija – siunčiami paštu laišškai, atvirukai (atvirlaiškiai), spaudiniai, smulkieji paketai, sekogramos, aerogramos.

26. Dokumentų siunta – siunta, kurią sudaro informacija bet kokioje laikmenoje, siunčiama įdėta į voką ar patvarią pakuotę bei pažymėta specialia žyma.

27. Pašto perlaida – pinigų siuntimas paštu.

4 straipsnis. Operatyvinės veiklos principai

Operatyvinė veikla grindžiama teisėtumo, žmogaus ir piliečių teisių bei laisvių užtikrinimo, viešojo intereso apsaugos, konspiracijos, konfidencialumo, viešų ir slaptų priemonių bei metodų derinimo principais.

5 straipsnis. Operatyvinės veiklos uždaviniai

Operatyvinės veiklos uždaviniai yra šie:

- 1) nusikaltimų prevencija;
- 2) nusikaltimų išaiškinimas, taip pat rengiančių, darančių ar padariusių nusikaltimus asmenų nustatymas;
- 3) asmenų apsauga nuo nusikalstamo poveikio;
- 4) asmenų, kurie slapstosi nuo kvotos, tardymo ar teismo, taip pat dingusių be žinios asmenų paieška;
- 5) veikų, keliančių grėsmę valstybės konstitucinei santvarkai, jos nepriklausomybei, ekonominiam saugumui, valstybės gynybinės galios užtikrinimui ar kitiems svarbiems nacionalinio saugumo interesams, prevencija ir išaiškinimas;
- 6) daiktų, pinigų, vertybinių popierių, kito turto, susijusio su nusikaltimų padarymu, paieška;
- 7) valstybės paslapčių apsauga;
- 8) kitų valstybių specialiųjų tarnybų veiklos tyrimas;
- 9) operatyvinės veiklos subjektų saugumo bei imuniteto užtikrinimas.

6 straipsnis. Žmogaus ir piliečių teisių bei laisvių apsauga vykdant operatyvinę veiklą

1. Operatyvinės veiklos metu negali būti pažeistos žmogaus ir piliečių teisės bei laisvės. Atskiri šių teisių ir laisvių apribojimai yra laikini ir gali būti taikomi tik įstatymų nustatyta tvarka, siekiant apginti kito asmens teises ir laisves, nuosavybę, visuomenės ir valstybės saugumą.

2. Operatyvinė veikla vykdoma neatsižvelgiant į asmenų lytį, rasę, tautybę, kalbą, kilmę, socialinę padėtį, tikėjimą, įsitikinimus ar pažiūras.

3. Draudžiama taikyti operatyvinę veiklą Respublikos Prezidentui.

4. Atlikdami operatyvinius veiksmus, operatyvinės veiklos subjektų pareigūnai turi atsižvelgti į nusikalstamų kėslių pavojingumą asmeniui, visuomenei ir valstybei.

5. Operatyvinės veiklos subjektams draudžiama provokuoti asmenis padaryti nusikalstamas veikas. Provokacija – tai spaudimas, aktyvus skatinimas ar kurstymas padaryti nusikalstamą veiką apribojant asmens veiksmų pasirinkimo laisvę, jei dėl to asmuo padaro ar kėsina padaryti nusikalstamą veiką, kurios prieš tai neketino padaryti.

6. Tais atvejais, kai yra pažeistos žmogaus ir piliečių teisės bei laisvės, operatyvinės veiklos subjektai teisės aktų nustatyta tvarka privalo atkurti pažeistas teises ir atlyginti žalą.

7. Negali būti perduota ar atskleista operatyvinės veiklos metu gauta įslaptinta informacija, taip pat duomenys apie žmogaus asmeninį ir šeiminių gyvenimą bei žeminantys garbę ir orumą duomenys, išskyrus perdavimą bendradarbiaujant operatyvinės veiklos subjektams ir atvejus, numatytus šio Įstatymo 17 straipsnyje.

8. Pabaigus operatyvinį tyrimą, jei operatyvinė informacija apie operatyvinės veiklos objektą nepasitvirtino, apie privatų asmens gyvenimą surinkta informacija per 3 mėnesius turi būti sunaikinama. Prieš 1 mėnesį iki minėtos sankcionuotais veiksmais surinktos informacijos sunaikinimo apie tai pranešama operatyvinius veiksmus sankcionavusiam pareigūnui.

9. Asmuo, manantis, kad operatyvinės veiklos subjektų veiksmai pažeidė jo teises ir laisves, gali apskųsti šiuos veiksmus operatyvinės veiklos subjekto vadovui, prokurorui ar teismui.

ANTRASIS SKIRSNIS

OPERATYVINĖS VEIKLOS SUBJEKTŲ TEISĖS IR PAREIGOS

7 straipsnis. Operatyvinės veiklos subjektų teisės

1. Operatyvinės veiklos subjektai turi teisę:
 - 1) taikyti operatyvinės veiklos metodus;
 - 2) naudoti technines priemones bendra tvarka;
 - 3) vykdydami operatyvinę veiklą, užmegzti ryšius su asmenimis, tapusiais operatyvinės veiklos objektais;
 - 4) vykdydami operatyvinę veiklą, naudotis asmenų pagalba;
 - 5) naudotis specialistų paslaugomis užtikrinant operatyvinę veiklą;
 - 6) atlikti kontrolinius patikrinimus ir kontrolinius pirkimus;
 - 7) slapta gauti asmens pirštų atspaudų, balso, kvapo ir kitų pavyzdžių asmens tapatybei nustatyti;
 - 8) rengti pasalas ir vykdyti slaptašias operacijas;
 - 9) pagal legendą naudoti procesinius dokumentus, būtinus taikant agentūrinį metodą sulaikytiems ar suimtiems asmenims;
 - 10) asmens sutikimu tirti jį poligrafu įstatymų nustatyta tvarka;
 - 11) įstatymų nustatyta tvarka įpareigoti asmenį, kuriam atliekamas operatyvinis tyrimas, ir (ar) jo vaikus, sutuoktinį, tėvus, senelius, vaikaičius, brolius, seseris ir (ar) kitus su juo susijusius asmenis pagrįsti turto įsigijimo ir pajamų teisėtumą.
2. Operatyvinės veiklos subjektų pagrindinės institucijos gali nustatyti šio straipsnio 1 dalyje išvardytų teisių įgyvendinimo tvarką.
3. Operatyvinės veiklos subjektai Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka turi teisę:
 - 1) steigti ir tvarkyti operatyvinę įskaitą;
 - 2) steigti operatyvinę veiklą užtikrinančias ir jai palankias sąlygas sudarančias įmones, įstaigas, organizacijas ir jomis naudotis;
 - 3) gavę įmonės, įstaigos ar organizacijos sutikimą gaminti ir naudoti operatyvinei veiklai įmonių, įstaigų, organizacijų registracijos ir skiriamuosius ženklus, dokumentus, dokumentų blankus, jų rekvizitus, transporto priemonių registracijos numerius;

4) gaminti ir naudoti operatyvinei veiklai asmens tapatybę patvirtinančius dokumentus, dokumentų blankus ir jų rekvizitus;

5) naudoti specialias chemines medžiagas, nesukeliančias pavojaus žmogaus gyvybei ar sveikatai, skirtas įvairiems objektams žymėti specifinėmis žymomis, leidžiančiomis juos išskirti iš tokių pačių objektų visumos;

6) gauti iš įmonių, įstaigų ir organizacijų operatyvinei veiklai reikalingą informaciją;

7) įsigyti psichotropinių ar narkotinių medžiagų bei I kategorijos pirmtakų (prekursorių).

4. Operatyvinės veiklos subjektai, esant šio Įstatymo 9 straipsnyje numatytiems operatyvinio tyrimo pagrindams, gavę šio Įstatymo 10, 11, 12 arba 13 straipsniuose nustatytą sankciją, turi teisę:

1) slapta kontroliuoti pašto siuntas, dokumentų siuntas, pašto perlaides bei jų dokumentus;

2) specialia tvarka naudoti technines priemones;

3) slapta patekti į gyvenamąsias ir negyvenamąsias patalpas, transporto priemones bei jas apžiūrėti, laikinai paimti ir apžiūrėti dokumentus, imti tyrimui medžiagų, žaliavų ir produkcijos pavyzdžių bei kitų objektų neskelbdami apie jų paėmimą;

4) naudoti nusikalstamos veikos imitacijos modelį;

5) atlikti kontroliuojamąjį gabenimą.

8 straipsnis. Operatyvinės veiklos subjektų pareigos

1. Operatyvinės veiklos subjektai privalo:

1) užtikrinti, kad visa operatyvinės veiklos metu gaunama informacija būtų naudojama pagal paskirtį, laikantis įstatymų;

2) saugoti asmens teises ir teisėtus interesus;

3) saugoti operatyvinės veiklos slaptųjų dalyvių bei kitų operatyvinę veiklą remiančių asmenų teises ir teisėtus interesus;

4) garantuoti slapto bendradarbiavimo konfidencialumą.

2. Operatyvinės veiklos subjektai, vykdydami operatyvinę veiklą, pagal kompetenciją, galimybes ir tikslingumą bendradarbiauja, teikia paramą vieni kitiems ir keičiasi operatyvine informacija.

3. Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ir susitarimų numatytais atvejais operatyvinės veiklos subjektai gali bendradarbiauti su užsienio valstybių pareigūnais vykdant operatyvinę veiklą šio Įstatymo nustatyta tvarka.

TREČIASIS SKIRSNIS OPERATYVINIS TYRIMAS

9 straipsnis. Operatyvinio tyrimo pagrindai

Operatyvinis tyrimas atliekamas, kai:

1) turima informacijos apie rengiamą, daromą ar padarytą sunkų nusikaltimą arba nusikaltimus, numatytus Baudžiamojo kodekso 72-1 straipsnio 3 dalyje, 73 straipsnio 2 dalyje, 73-1, 74, 89, 110 straipsniuose, 112 straipsnio 2 dalyje, 127 straipsnyje, 131 straipsnio 2 dalyje, 203-1 straipsnyje, 207 straipsnio 2 dalyje, 214 straipsnio 2 dalyje, 227-2, 234-2 straipsniuose, 234-3 straipsnio 2 dalyje, 239 straipsnio 3 ir 4 dalyse, 241 straipsnio 1 dalyje, 242 straipsnio 2 dalyje, 243 straipsnio 2 dalyje, 271 straipsnio 2 dalyje, 281 straipsnio 2 dalyje, 284, 285, 287, 296 straipsniuose, 300 straipsnio 2 dalyje, 309 straipsnio 2 dalyje, arba apie nusikaltimą rengiantį, darantį ar padariusį asmenį;

2) yra informacijos apie kitų valstybių specialiųjų tarnybų veiklą;

3) pasislepia įtariamasis, kaltinamasis, teisiamasis arba nuteistasis;

4) dingsta be žinios asmuo;

5) vykdoma asmenų apsauga nuo nusikalstamo poveikio;

6) vykdoma valstybės paslapčių apsauga;

7) turima informacijos apie veikas, keliančias grėsmę valstybės konstitucinei santvarkai, jos nepriklausomybei, ekonominiam saugumui, valstybės gynybinės galios užtikrinimui ar kitiems svarbiems nacionalinio saugumo interesams.

10 straipsnis. Pašto siuntų, dokumentų siuntų, pašto perlaidų bei jų dokumentų slapta kontrolė, techninių priemonių naudojimas specialia tvarka

1. Pašto siuntų, dokumentų siuntų, pašto perlaidų bei jų dokumentų slapta kontrolę, techninių priemonių naudojimą specialia tvarka sankcionuoja apygardų teismų pirmininkai ar šių teismų Baudžiamųjų bylų skyrių pirmininkai pagal generalinio prokuroro ar jo įgalioto generalinio prokuroro pavaduotojo arba apygardų prokuratūrų vyriausiųjų prokurorų ar jų įgaliotų vyriausiųjų prokurorų pavaduotojų motyvuotus teikimus, parengtus pagal operatyvinės veiklos subjektų vadovų ar jų įgaliotų vadovų pavaduotojų pateiktus duomenis.

2. Neatidėliotinais atvejais, kai iškyla pavojus žmogaus gyvybei, sveikatai, nuosavybei, visuomenės ar valstybės saugumui, leidžiama atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus veiksmus remiantis šio straipsnio 1 dalyje išvardytų prokurorų nutarimu. Tokiu atveju prokuroras, priėmęs šį nutarimą, per 24 valandas šio straipsnio 1 dalyje nurodytam teisėjui pateikia teikimą dėl veiksmų teisėtumo ar pagrįstumo patvirtinimo. Jei terminas baigiasi poilsio ar švenčių dieną, teikimas pateikiamas kitą dieną po poilsio ar švenčių dienos. Teisėjui nepatvirtinus minėtų veiksmų pagrįstumo, jie nutraukiami, o jų metu gauta informacija nedelsiant sunaikinama.

3. Konspiracijos tikslais teikimas dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų operatyvinių veiksmų atlikimo gali būti sankcionuotas bet kuriame apygardos teisme.

4. Teikime nurodoma:

- 1) teikimą pateikusio pareigūno vardas, pavardė, pareigos;
- 2) duomenys apie asmenis (vardas ir pavardė, asmens kodas), kuriems bus taikomi operatyviniai veiksmai arba objekto apibūdinimas;
- 3) duomenys (motyvai), pagrindžiantys būtinumą atlikti operatyvinius veiksmus;
- 4) telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos kontroliuojamo abonento numeris (kai siekiama kontroliuoti telekomunikacijų tinklais perduodamą informaciją);
- 5) numatomos kontroliuoti pašto siuntos, dokumentų siuntos, pašto perlaidos bei jų dokumentai (kai siekiama juos kontroliuoti);
- 6) operatyvinių veiksmų taikymo trukmė;
- 7) siekiamas rezultatas.

5. Pašto siuntų, dokumentų siuntų, pašto perlaidų bei jų dokumentų slapta kontrolė, techninių priemonių naudojimas specialia tvarka sankcionuojami ne ilgesniam kaip 3 mėnesių laikotarpiui. Šis laikotarpis gali būti pratęstas.

6. Šio straipsnio 5 dalyje numatytas veiksmų pratęsimas sankcionuojamas ta pačia tvarka kaip ir šių veiksmų skyrimas. Pratęsimų skaičius neribojamas, tačiau kiekvienu atveju pratęsti galima ne ilgesniam nei šio straipsnio 5 dalyje nustatytam laikotarpiui.

7. Sankcionavus teikimą dėl pašto siuntų, dokumentų siuntų, pašto perlaidų bei jų dokumentų slaptos kontrolės, techninių priemonių naudojimo specialia tvarka arba dėl šių veiksmų pratęsimo, operatyvinės veiklos subjekto vadovas ar jo įgaliotas vadovo pavaduotojas vieną teikimo egzempliorių nedelsdamas išsiunčia generaliniam prokurorui ar jo įgaliotam generalinio prokuroro pavaduotojui.

8. Jei prokuroras atsisako teikti teikimą dėl veiksmų, nustatytų šio straipsnio 1 dalyje, sankcionavimo, operatyvinės veiklos subjekto vadovas ar jo įgaliotas vadovo pavaduotojas turi teisę kreiptis į aukštesnįjį prokurorą iš nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, turintį įgaliojimus teikti teikimus sankcionuoti šiuos veiksmus. Prokuroro atsisakymas turi būti motyvuotas raštu. Sprendimą atsisakyti teikti teikimą sankcionuoti nurodytus veiksmus priėmęs prokuroras apie atsisakymą praneša generaliniam prokurorui ar jo įgaliotam generalinio prokuroro pavaduotojui. Aukštesniojo prokuroro sprendimas yra galutinis.

9. Jei apygardos teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus pirmininkas atsisako sankcionuoti šio straipsnio 1 dalyje nustatytus veiksmus, teikimą teikiantis prokuroras gali apskųsti sprendimą apygardos teismo pirmininkui. Apygardos teismo pirmininko sprendimas yra galutinis.

10. Teismui sankcionavus, o neatidėliotinais atvejais šio straipsnio 1 dalyje nurodytam prokurorui priėmus nutarimą, Vyriausybės įgaliota institucija praneša telekomunikacijų operatoriui apie jo tinkle vykdomą techninių priemonių panaudojimą specialia tvarka, nurodydama sankcionuoto teikimo (ar nutarimo) numerį bei operatyvinių veiksmų taikymo trukmę. Telekomunikacijų operatorius privalo sudaryti galimybę vykdyti telekomunikacijos priemonėmis perduodamos informacijos kontrolę.

11. Telekomunikacijų operatoriaus tinkle technines priemones panaudojus specialia tvarka, Vyriausybės įgaliota institucija pateikia teikimą rengusiam arba šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka nutarimą priėmusiam prokurorui laikmenos kopiją, kurioje užfiksuotos telekomunikacijų operatoriaus tinklui perduodamos techninės komandos pradėti arba baigti techninių priemonių panaudojimą specialia tvarka (įskaitant kontroliuojamo abonento numerį).

11 straipsnis. Slaptas pateikimas į gyvenamąsias ir negyvenamąsias patalpas, transporto priemones bei jų apžiūra, laikinas dokumentų paėmimas ir apžiūra, medžiagų, žaliavų ir produkcijos pavyzdžių bei kitų objektų paėmimas tirti neskelbiant apie jų paėmimą

1. Slaptą pateikimą į gyvenamąsias ir negyvenamąsias patalpas, transporto priemones, taip pat jų apžiūrą, laikiną dokumentų paėmimą ir apžiūrą, medžiagų, žaliavų ir produkcijos pavyzdžių bei kitų objektų paėmimą tirti neskelbiant apie jų paėmimą sankcionuoja apygardų teismų pirmininkai ar šių teismų Baudžiamųjų bylų skyrių pirmininkai pagal generalinio prokuroro ar jo įgalioto generalinio prokuroro pavaduotojo arba apygardų prokuratūrų vyriausiųjų prokurorų ar jų įgaliotų vyriausiųjų prokurorų pavaduotojų motyvuotus teikimus, parengtus pagal operatyvinės veiklos subjektų vadovų ar jų įgaliotų vadovų pavaduotojų pateiktus duomenis.

2. Neatidėliotinais atvejais, kai iškyla pavojus žmogaus gyvybei, sveikatai, nuosavybei, visuomenės ar valstybės saugumui, leidžiama atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus veiksmus remiantis šio straipsnio 1 dalyje išvardytų prokurorų nutarimu. Tokiu atveju prokuroras, priėmęs šį nutarimą, per 24 valandas šio straipsnio 1 dalyje nurodytam teisėjui pateikia teikimą patvirtinti veiksmų teisėtumą ar pagrįstumą. Jei terminas baigiasi poilsio ar švenčių dieną, teikimas pateikiamas kitą dieną po poilsio ar švenčių dienos. Teisėjui nepatvirtinus minėtų veiksmų teisėtumo ar pagrįstumo, jie nutraukiami, o jų metu gauta informacija nedelsiant sunaikinama.

3. Konspiracijos tikslais teikimas atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus operatyvinius veiksmus gali būti sankcionuotas bet kuriame apygardos teisme.

4. Teikime nurodoma:

- 1) teikimą pateikusio pareigūno vardas, pavardė, pareigos;
- 2) gyvenamųjų ir negyvenamųjų patalpų, transporto priemonių, kurios bus slapta apžiūrimos, planuojamų paimti dokumentų, medžiagų, žaliavų, produkcijos pavyzdžių bei kitų objektų apibūdinimas;
- 3) duomenys (motyvai), pagrindžiantys būtinumą atlikti operatyvinius veiksmus;
- 4) operatyvinių veiksmų taikymo trukmė;
- 5) siekiamas rezultatas.

5. Slaptas pateikimas į gyvenamąsias ir negyvenamąsias patalpas, transporto priemones, jų apžiūra, laikinas dokumentų, medžiagų, žaliavų, produkcijos pavyzdžių bei kitų objektų paėmimas sankcionuojami ne ilgesniam kaip 3 mėnesių laikotarpiui. Šis laikotarpis gali būti pratęstas.

6. Šio straipsnio 5 dalyje numatytas veiksmų pratęsimas sankcionuojamas ta pačia tvarka kaip ir šių veiksmų skyrimas. Pratęsimų skaičius neribojamas, tačiau kiekvienu atveju pratęsti galima ne ilgesniam nei šio straipsnio 5 dalyje nustatytam laikotarpiui.

7. Sankcionavus teikimą dėl slapto patekimo į gyvenamąsias ir negyvenamąsias patalpas, transporto priemones bei jų apžiūros, laikino dokumentų paėmimo ir apžiūros, medžiagų, žaliavų ir produkcijos pavyzdžių bei kitų objektų paėmimo tirti neskelbiant apie jų paėmimą arba dėl šių veiksmų pratęsimo, operatyvinės veiklos subjekto vadovas ar jo įgaliotas vadovo pavaduotojas vieną teikimo egzempliorių nedelsdamas išsiunčia generaliniam prokurorui arba jo įgaliotam generalinio prokuroro pavaduotojui.

8. Jei prokuroras atsisako teikti teikimą dėl šio straipsnio 1 dalyje nustatytų veiksmų sankcionavimo, operatyvinės veiklos subjekto vadovas ar jo įgaliotas vadovo pavaduotojas turi teisę kreiptis į aukštesnįjį prokurorą iš nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, turintį įgaliojimus teikti teikimus sankcionuoti šiuos veiksmus. Prokuroro atsisakymas turi būti motyvuotas raštu. Sprendimą atsisakyti teikti teikimą sankcionuoti nurodytus veiksmus priėmęs prokuroras apie atsisakymą praneša generaliniam prokurorui ar jo įgaliotam generalinio prokuroro pavaduotojui. Aukštesniojo prokuroro sprendimas yra galutinis.

9. Jei apygardos teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus pirmininkas atsisako sankcionuoti šio straipsnio 1 dalyje nustatytus veiksmus, teikimą teikiantis prokuroras gali apskųsti sprendimą apygardos teismo pirmininkui. Apygardos teismo pirmininko sprendimas yra galutinis.

10. Draudžiama atlikti šiame straipsnyje nustatytus operatyvinius veiksmus, kurie kelia tiesioginį pavojų žmogaus gyvybei, sveikatai arba gali sukelti kitų sunkių pasekmių.

12 straipsnis. Nusikalstamos veikos imitacijos modelis

1. Nusikalstamos veikos imitacijos modelį sankcionuoja generalinis prokuroras ar jo įgaliotas generalinio prokuroro pavaduotojas arba apygardų prokuratūrų vyriausieji prokurorai ar jų įgalioti vyriausiųjų prokurorų pavaduotojai pagal operatyvinės veiklos subjekto vadovo ar jo įgalioto vadovo pavaduotojo motyvuotą teikimą.

2. Teikime nurodoma:

- 1) teikimą pateikusio pareigūno vardas, pavardė, pareigos;
- 2) duomenys, pagrindžiantys būtinumą taikyti nusikalstamos veikos imitacijos modelį;
- 3) duomenys apie asmenis, kuriems bus taikomas nusikalstamos veikos imitacijos modelis (kai tokie duomenys turimi);
- 4) nusikalstamos veikos imitacijos modelio metu atliekamų konkrečių veiksmų ribos pagal Baudžiamajame kodekse ir Administracinių teisės pažeidimų kodekse numatytų veikų požymius;
- 5) duomenys apie asmenis, kurie atliks veiksmus pagal nusikalstamos veikos imitacijos modelį;
- 6) numatoma nusikalstamos veikos imitacijos modelio trukmė;
- 7) siekiamas rezultatas.

3. Operatyvinės veiklos subjekto parengtas nusikalstamos veikos imitacijos modelis sankcionuojamas ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui. Šis laikotarpis gali būti pratęstas.

4. Šio straipsnio 3 dalyje numatytas nusikalstamos veikos imitacijos modelio pratęsimas sankcionuojamas ta pačia tvarka kaip ir nusikalstamos veikos imitacijos modelio skyrimas. Pratęsimų skaičius neribojamas, tačiau kiekvienu atveju pratęsti galima ne ilgesniam nei šio straipsnio 3 dalyje nustatytam laikotarpiui.

5. Sankcionavus nusikalstamos veikos imitacijos modelį arba jo pratęsimą, operatyvinės veiklos subjekto vadovas arba jo įgaliotas vadovo pavaduotojas vieną teikimo egzempliorių nedelsdamas išsiunčia generaliniam prokurorui arba jo įgaliotam generalinio prokuroro pavaduotojui.

6. Jei prokuroras atsisako sankcionuoti šio straipsnio 1 dalyje nustatytus veiksmus, operatyvinės veiklos subjekto vadovas ar jo įgaliotas vadovo pavaduotojas turi teisę kreiptis dėl teikimo sankcionavimo į aukštesnįjį prokurorą iš nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, turintį įgaliojimus sankcionuoti šiuos veiksmus. Prokuroro atsisakymas turi būti motyvuotas raštu. Sprendimą atsisakyti sankcionuoti nurodytus veiksmus priėmęs prokuroras apie atsisakymą

praneša generaliniam prokurorui ar jo įgaliotam generalinio prokuroro pavaduotojui. Aukštesniojo prokuroro sprendimas yra galutinis.

7. Draudžiama veikti pagal nusikalstamos veikos imitacijos modelius, kurie kelia tiesioginį pavojų žmogaus gyvybei, sveikatai arba gali sukelti kitų sunkių pasekmių. Asmuo, prieš pradėdamas veiksmus pagal nusikalstamos veikos imitacijos modelį, pasirašytinai supažindinamas su modeliui nustatytomis veikos ribomis operatyvinės veiklos subjektų pagrindinių institucijų nustatyta tvarka.

13 straipsnis. Kontroliuojamasis gabenimas

1. Kontroliuojamąjį gabenimą sankcionuoja generalinis prokuroras ar jo įgaliotas generalinio prokuroro pavaduotojas arba apygardų prokuratūrų vyriausieji prokurorai ar jų įgalioti vyriausiųjų prokurorų pavaduotojai pagal operatyvinės veiklos subjekto vadovo ar jo įgalioto vadovo pavaduotojo motyvuotą teikimą.

2. Teikime nurodoma:

1) teikimą pateikusio pareigūno vardas, pavardė, pareigos;
2) duomenys, pagrindžiantys būtinumą atlikti kontroliuojamąjį gabenimą;
3) duomenys apie fizinį ar juridinį asmenį (asmenis), kuris įtariamas kontroliuojamųjų objektų gabenimu;

4) šalių, iš kurios ir į kurią gabenamas kontroliuojamasis objektas, pavadinimai;

5) numatoma kontroliuojamojo gabenimo trukmė;

6) siekiamas rezultatas, taip pat kontroliuojamojo gabenimo tarpiniai ir galutiniai tikslai.

3. Sankcionavus kontroliuojamąjį gabenimą, operatyvinės veiklos subjekto vadovas ar jo įgaliotas vadovo pavaduotojas vieną teikimo egzempliorių nedelsdamas išsiunčia generaliniam prokurorui arba jo įgaliotam generalinio prokuroro pavaduotojui.

4. Jei prokuroras atsisako sankcionuoti šio straipsnio 1 dalyje nustatytus veiksmus, operatyvinės veiklos subjekto vadovas ar jo įgaliotas vadovo pavaduotojas turi teisę kreiptis dėl teikimo sankcionavimo į aukštesnįjį prokurorą iš nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, turintį įgaliojimus sankcionuoti šiuos veiksmus. Prokuroro atsisakymas turi būti motyvuotas raštu. Sprendimą atsisakyti sankcionuoti nurodytus veiksmus priėmęs prokuroras apie atsisakymą praneša generaliniam prokurorui ar jo įgaliotam generalinio prokuroro pavaduotojui. Aukštesniojo prokuroro sprendimas yra galutinis.

5. Draudžiama atlikti kontroliuojamąjį gabenimą, jeigu tai kelia tiesioginį pavojų žmogaus gyvybei, sveikatai arba gali sukelti kitų sunkių pasekmių.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

ASMENŲ DALYVAVIMAS OPERATYVINĖJE VEIKLOJE

14 straipsnis. Asmenų pagalba operatyvinėje veikloje

1. Operatyvinė veikla remiasi savanoriška, vieša ir slapta asmenų pagalba.

2. Aktyvi, veiksminga pagalba gali būti apmokama.

15 straipsnis. Operatyvinės veiklos slaptieji dalyviai

1. Operatyvinės veiklos slaptieji dalyviai yra operatyvinės veiklos subjektų darbuotojai, kurių priklausomybė operatyvinės veiklos subjektui yra įslaptinta, ir slapta su operatyvinės veiklos subjektais bendradarbiaujantys pilnamečiai asmenys, su kuriais operatyvinės veiklos subjekto darbuotojai sudarė susitarimą (žodžiu ar raštu) dėl slapto bendradarbiavimo. Operatyvinės veiklos subjekto darbuotojai tokio susitarimo negali sudaryti su asmenimis, kurie privalo išlaikyti išpažinties paslaptį. Susitarimų ypatumus nustato operatyvinės veiklos subjektų pagrindinės institucijos.

2. Operatyvinės veiklos subjektų darbuotojai, kurių priklausomybė operatyvinės veiklos subjektui yra įslaptinta, vykdydami operatyvinės veiklos subjektų užduotis, gali pagal legendą dirbti kitose įmonėse, įstaigose ar organizacijose ir gauti už tai atlyginimą ar kitų piniginių lėšų,

susijusių su jų įslaptintos veiklos atlikimu. Valstybės tarnybos ir kitų įstatymų ar statutų apribojimai dėl darbo kitose įmonėse, įstaigose ar organizacijose ir darbo užmokesčio gavimo jiems netaikomi.

3. Operatyvinės veiklos slaptuosius dalyvius gina valstybė. Operatyvinės veiklos slaptųjų dalyvių tapatybę nustatantys duomenys, smulki informacija apie šių dalyvių kiekybinę ir personalinę sudėtį sudaro valstybės paslaptį. Kilus pavojui operatyvinės veiklos slaptųjų dalyvių arba jų šeimos narių gyvybei, sveikatai, nuosavybei, operatyvinės veiklos subjektai, vadovaudamiesi įstatymais ir kitais teisės aktais, imasi reikiamų priemonių šių asmenų apsaugai užtikrinti.

4. Skundus dėl operatyvinės veiklos subjektų sudarytų susitarimų su asmenimis dėl slapto bendradarbiavimo nagrinėja operatyvinės veiklos subjektas, su kuriuo asmuo buvo sudaręs tokį susitarimą, arba šio subjekto pagrindinė institucija. Skundą privaloma išnagrinėti per 30 dienų nuo jo gavimo dienos.

16 straipsnis. Pagal legendą naudojamų procesinių dokumentų, būtinų taikant suimtiems asmenims agentūrinį metodą, rengimas

1. Pagal legendą naudojamus procesinius dokumentus, kuriems reikalinga teismo sankcija ir kurie būtini taikant suimtiems asmenims agentūrinį metodą, sankcionuoja apylinkių teismų pirmininkai ar jų įgalioti pirmininkų pavaduotojai pagal operatyvinės veiklos subjektų vadovų ar jų įgaliotų vadovų pavaduotojų motyvuotus teikimus, suderintus su apylinkių prokuratūrų vyriausiais prokurorais ar vyriausiųjų prokurorų pavaduotojais.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytų teikimų formą nustato operatyvinės veiklos subjektų pagrindinės institucijos.

PENKTASIS SKIRSNIS

ĮSLAPTINTOS OPERATYVINĖS BEI KITOS ĮSLAPTINTOS INFORMACIJOS PANAUDOJIMAS NE OPERATYVINĖJE VEIKLOJE IR ATSAKOMYBĖ UŽ ŠIO ĮSTATYMO REIKALAVIMŲ PAŽEIDIMUS

17 straipsnis. Įslaptintos operatyvinės bei kitos įslaptintos informacijos panaudojimas ne operatyvinėje veikloje ir šios informacijos atskleidimas

1. Įslaptinta operatyvinė informacija įstatymų nustatyta tvarka gali būti išslaptinama ir panaudojama baudžiamojoje byloje kaip įrodymai. Jeigu tokia informacija baudžiamojoje byloje panaudojama kaip įrodymai, byloje turi būti dokumentas, patvirtinantis, jog operatyviniai veiksmai yra atlikti šio Įstatymo nustatyta tvarka.

2. Įstatymų nustatytais atvejais įslaptinta operatyvinė informacija gali būti panaudojama kitiems tikslams.

3. Įslaptintos operatyvinės informacijos pateikimo valstybės institucijoms ir pareigūnams tvarką nustato Vyriausybė.

4. Informaciją apie operatyvinės veiklos slaptųjų dalyvių tapatybę nustatančius duomenis, slaptųjų dalyvių bendradarbiavimą ar darbą operatyvinės veiklos subjektų sistemoje, taip pat kitokią įslaptintą informaciją galima atskleisti ir panaudoti baudžiamojoje byloje bei kitais įstatymų nustatytais atvejais tik Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka.

18 straipsnis. Atsakomybė už šio Įstatymo reikalavimų pažeidimus

1. Asmenys, pažeidę šio Įstatymo reikalavimus, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

2. Asmuo, atlikęs šiame Įstatyme numatytus operatyvinius veiksmus, atleidžiamas nuo teisinės atsakomybės, jei neviršijo nustatyta tvarka sankcionuotų veiksmų ribų.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

OPERATYVINĖS VEIKLOS FINANSAVIMAS

19 straipsnis. Operatyvinės veiklos finansavimas

1. Operatyvinė veikla Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka finansuojama iš valstybės biudžeto pagal valstybės institucijų sąmatas ir iš kitų šaltinių. Operatyvinei veiklai skirtų lėšų išlaidų pagrindus ir tvarką nustato operatyvinės veiklos subjektų pagrindinės institucijos.

2. Operatyvinės veiklos metu gautos pajamos įtraukiamos į apskaitą kaip nebiudžetinės lėšos ir Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka gali būti naudojamos šiai veiklai aprūpinti.

3. Operatyvinės veiklos subjektų lėšų naudojimą kontroliuoja valstybės kontrolierius arba jo pavedimu specialiai tam įgalioti Valstybės kontrolės pareigūnai, taip pat operatyvinės veiklos subjektų vidaus audito tarnybų įgalioti pareigūnai.

4. Valstybės kontrolė apie operatyvinės veiklos subjektų lėšų naudojimo tikrinimų rezultatus informuoja šio Įstatymo 23 straipsnio 1 dalyje numatytą Seimo komisiją.

SEPTINTASIS SKIRSNIS

OPERATYVINĖS VEIKLOS KONTROLĖ, KOORDINAVIMAS IR PRIEŽIŪRA

20 straipsnis. Vidaus kontrolė

1. Operatyvinės veiklos vidaus kontrolę organizuoja operatyvinės veiklos subjektų vadovai ir operatyvinės veiklos subjektų pagrindinių institucijų vadovai.

2. Operatyvinės veiklos slaptieji dalyviai bei informacija apie juos, operatyvinio tyrimo bylos ir operatyvinių veiksmų taktika yra operatyvinės veiklos subjektų vidaus kontrolės objektas.

3. Finansų, krašto apsaugos ir vidaus reikalų ministrai pagal savo kompetenciją koordinuoja ir prižiūri jiems pavaldžių operatyvinės veiklos subjektų pagrindinių institucijų veiklą.

21 straipsnis. Operatyvinių veiksmų koordinavimas ir teisėtumo kontrolė

Operatyvinės veiklos subjektų operatyvinius veiksmus koordinuoja ir jų teisėtumą kontroliuoja generalinis prokuroras ir jo įgaliotas generalinio prokuroro pavaduotojas, apygardų prokuratūrų vyriausieji prokurorai bei šių prokurorų įgalioti vyriausiųjų prokurorų pavaduotojai, rengdami motyvuotus teikimus, numatytus šio Įstatymo 10 ir 11 straipsniuose, sankcionuodami ar atsisakydami sankcionuoti veiksmus, nustatytus šio Įstatymo 12 ir 13 straipsniuose, ir gaudami informaciją apie veiksmų, nustatytų šio Įstatymo 10, 11, 12 ir 13 straipsniuose, atlikimo eigą ir rezultatus bei tirdami asmenų skundus dėl operatyvinės veiklos subjektų veiksmų.

22 straipsnis. Vyriausybės kontrolė

1. Vyriausybė vykdo operatyvinės veiklos kontrolę pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos ir įstatymų nustatytą kompetenciją.

2. Vyriausybė koordinuoja operatyvinės veiklos subjektų ir jų pagrindinių institucijų veiklą, siekdama užtikrinti jų bendradarbiavimą ir sutelkti jų pastangas pagal kompetenciją veiksmingai spręsti aktualias nusikalstamumo ir valstybės saugumo problemas.

23 straipsnis. Parlamentinė priežiūra

1. Seimo statuto nustatyta tvarka Seimo nutarimu, išlaikant frakcijų proporcinio atstovavimo principą, iš Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos, Teisės ir teisėtvarkos, Žmogaus teisių, Biudžeto ir finansų komitetų narių, turinčių leidimus susipažinti su valstybės paslaptį sudarančia informacija, sudaroma Operatyvinės veiklos parlamentinės kontrolės komisija (toliau – Komisija). Ši Komisija yra nuolatinė.

2. Komisijos uždaviniai:

1) kontroliuoti konstitucinių teisių ir laisvių apsaugą vykdant operatyvinę veiklą;

2) prižiūrėti, ar operatyvinės veiklos subjektų veikla atitinka Lietuvos Respublikos Konstituciją ir įstatymus, analizuoti operatyvinės veiklos subjektų finansinių išteklių naudojimo veiksmingumą ir racionalumą;

3) teikti pasiūlymus Seimui, Vyriausybei ir kitoms institucijoms dėl teisės aktų, reglamentuojančių operatyvinę veiklą, priėmimo ir tobulinimo;

4) analizuoti operatyvinę veiklą reglamentuojančių teisės norminių aktų būklę, taip pat ar šie aktai atitinka įstatymų reikalavimus;

5) tirti šiurkščius Operatyvinės veiklos įstatymo pažeidimo bei operatyvinės veiklos subjektų nustatytų veiklos ribų peržengimo atvejus ir analizuoti operatyvinės veiklos pagrįstumą bei tikslingumą.

3. Komisijos teisės:

1) išklausti operatyvinės veiklos subjektų, jų pagrindinių institucijų, ministerijų ir kitų valstybės institucijų informacijas bei pranešimus, kaip vykdomas Operatyvinės veiklos įstatymas;

2) savo darbe pasitelkti profesionalius ekspertus, turinčius leidimus susipažinti su valstybės paslaptį sudarančia informacija;

3) reikalauti ir gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų, organizacijų, operatyvinės veiklos subjektų dokumentų, paaiškinimų ir kitos informacijos, reikalingos kontrolei atlikti;

4) kviešti į posėdžius pareigūnus, kitus asmenis, juos išklausti bei reikalauti iš pareigūnų, kad būtų pateikti žodiniai ar rašytiniai paaiškinimai dėl šio Įstatymo bei kitų teisės aktų reikalavimų nevykdymo arba pažeidimo.

4. Komisijos narių ir Komisijos pasitelktų asmenų pareigos:

1) laikyti paslapyje duomenis ar informaciją, kuriuos jie sužinojo atlikdami tyrimą, jei tokie duomenys ar informacija sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį;

2) vengti interesų konflikto ir nenaudoti duomenų ar informacijos, gautų atliekant šias pareigas, asmeninei arba kitų asmenų naudai;

3) kol Komisija nebaigs tyrimo, neteikti informacijos apie atliekamą tyrimą bei turimą medžiagą.

5. Komisija gali priimti šiuos sprendimus:

1) atkreipti pareigūnų ir kitų valstybės tarnautojų dėmesį į įstatymų nesilaikymą bei kitus pažeidimus ir reikalauti pašalinti nustatytus trūkumus;

2) perduoti tyrimo medžiagą teisėsaugos institucijoms, taip pat prašyti, kad būtų atliktas tarnybinis patikrinimas ir sprendžiamas klausimas dėl atsakomybės, siūlyti skirti tarnybines nuobaudas netinkamai pareigas einantiems pareigūnams ar sustabdyti jų veiklą, kol bus priimtas sprendimas dėl tyrimo rezultatų.

6. Komisijai draudžiama susipažinti su operatyvinės veiklos slaptųjų dalyvių tapatybę nustatančiais duomenimis bei detalia informacija apie šių dalyvių kiekybinę ir personalinę sudėtį, operatyvinio tyrimo bylomis ir operatyvinių veiksmų atlikimo taktika.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis. Įstatymo 10 straipsnio 11 dalies įsigaliojimas

Šio Įstatymo 10 straipsnio 11 dalis įsigalioja nuo 2003 m. rugsėjo 1 d.

25 straipsnis. Įstatymo taikymas

Iki Įstatymo įsigaliojimo sankcionuotiems operatyviniams veiksams šio Įstatymo nuostatos, nustatančios operatyvinių veiksmų sankcionavimo tvarką, netaikomos.

26 straipsnis. Pasiūlymai Vyriausybei

1. Pasiūlyti Vyriausybei iki 2002 m. spalio 1 d. peržiūrėti galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su šio Įstatymo nuostatomis, ir prireikus priimti atitinkamus jų pakeitimus ar parengti naujų teisės aktų projektus.

2. Pasiūlyti Vyriausybei parengti Operatyvinės veiklos įstatymo pakeitimo įstatymo projektą atsižvelgiant į naujai priimtą Baudžiamojo kodekso ir Baudžiamojo proceso kodekso įsigaliojimą.

27 straipsnis. Netekę galios teisės aktai

Įsigaliojus šiam Įstatymui, netenka galios:

- 1) Lietuvos Respublikos operatyvinės veiklos įstatymas (Žin., 1997, Nr. [50-1190](#));
- 2) Lietuvos Respublikos operatyvinės veiklos įstatymo 3, 5, 16 straipsnių pakeitimo įstatymas (Žin., 1999, Nr. [50-1604](#));
- 3) Lietuvos Respublikos operatyvinės veiklos įstatymo 4 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 2000, Nr. [28-762](#));
- 4) Lietuvos Respublikos operatyvinės veiklos įstatymo 3, 5, 16 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas (Žin., 2000, Nr. 41- 1168);
- 5) Lietuvos Respublikos operatyvinės veiklos įstatymo 4 straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 2000, Nr. [111-3572](#)).

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS